

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer proof-ראיה
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator														
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ				
טעמא - דאינו מודה בה, הא מודה בה - אע"ג דאינו בקי בהן.												◊	קלג.			
חוטין שבלחי אסורים, וכל כהן שאינו יודע ליתלן אין נותנין לו מתנה	ר' אבא אמר רב חונא אמר רב:												◊	קלג.		
ולא היא, אי בטויה - מידב דייבי, ואי לקדרה אי דמיתתך להו ומלח להו - מידב דייבי.													◊	קלג.		
האי כהנא דחטיף מתנתא, חבובי קא מחבב מצוה, או זלזולי קא מזלזל במצוה?	רבא, בודק לן רב יוסף:											^	◊	קלג.		
(דברים י"ח) ונתן - ולא שיטול מעצמו.	ופשטנא ליה:												!	◊	קלג.	
מריש הוה חטיפנא מתנתא, אמינא - חבובי קא מחביבנא מצוה, כיון דשמענא להא ונתן - ולא שיטול מעצמו, מיחטף לא חטיפנא, מימר אמרי הבו לי וכיון דשמענא להא	אביי:												○	◊	קלג.	
(שמואל א' ח) ויטו אחרי הבצע, ר' מאיר אומר: בני שמואל חלקם שאלו בפיהם	דתניא:												○	◊	קלג.	
מימר נמי לא אמינא, ואי יהבו לי שקילנא כיון דשמענא להא													○	◊	קלג.	
הצנועים מושכין את ידיהם, והגורגנים חולקים	דתניא:												○	◊	קלג.	
משקל נמי לא שקילנא, לבר ממעלי יומא דכיפורי - לאחזוקי נפשאי בכהני													○	◊	קלג.	
ולפרוס ידיה?													?	◊	קלג.	
אנסייה ליה עידינה.													!	◊	קלג.	
האי כהנא דאית ליה צורבא מרבנן בשבבותיה ודחיקא ליה מילתא - ליוכי ליה מתנתא, ואף על גב דלא אתי לידיה במכרי כהונה ולויה.	רב יוסף:													◊	קלג.	
רבא ורב ספרא איקלעו לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר אדא, ואמרי לה לבי מר יוחנא בריה דרב חנא בר ביזנא, עביד להו עגלא תילתא	[רבא ורב ספרא]												○	◊	קלג.	
א"ל רבא לשמעיה: זכי לן מתנתא, דבעינא למיכל לישנא בחרדלא	[רבא]												○	◊	קלג.	
זכי ליה													○	◊	קלג.	
רבא אכל, ורב ספרא לא אכל													○	◊	קלג.	
אקריוה לרב ספרא בחלמא: (משלי כ"ה) מעדה בגד ביום קרה חומץ על נתר ושר בשירים על לב רע	[רב ספרא]												○	◊	קלג.	
אתא לקמיה דרב יוסף, א"ל: דלמא משום דעברי אשמעתא דמר אקריין הכי?	[רב ספרא]												○	◊	קלג.	
כי אמרי אנא - באחר, שמעא - בעל כרחיה מזכי, וכי אמרי אנא - למאן דלא אפשר ליה, הא - אפשר ליה	אמר ליה: [רב יוסף]												■	◊	קלג.	
ואלא מ"ט אקריין הכי?	[רב ספרא]												?	◊	קלג.	
כלפי רבא	[רב יוסף]												!	◊	קלג.	
ולקריין לרבא?													?	◊	קלג.	
רבא נוזף הוה.													!	◊	קלג.	
ופשטיה דקרא במאי כתיב?	אביי לרב דימי:												^	◊	קלג.	
בשונה לתלמיד שאינו הגון	א"ל: [רב דימי]												!	◊	קלג.	
כל השונה לתלמיד שאינו הגון נופל בגיהנם, שנאמר (איוב כ) כל חושך טמון לצפוניו תאכלהו אש לא נופח ירע שריד באהל, ואין שריד אלא ת"ח, שנאמר (יואל ג) ובשרידי אשך ה' קורא.	דאמר רב יהודה אמר רב:												■	!	◊	קלג.
כל השונה לתלמיד שאינו הגון כזורק אבן למרקוליס, שנאמר (משלי כ"ו) כצורור אבן במרגמה כן נותן לכסיל כבוד וכתוב: (משלי י"ט) לא נאה לכסיל תענוג.	רבי זירא אמר רב:												■	◊	קלג.	
והמשתתף עמהן צריך לרשום.													■	<	קלג.	
ואפילו עם העובד כוכבים?													?	◊	קלג.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

חולין-הזרוע והלחיים		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
המשתתף עם כהן - צריך לרשום, והמשתתף עם העובד כוכבים ופסולי המוקדשים - אין צריך לרשום	ורמינהו:										♣	◇	קלג.
הכא במאי עסקינן - דיתוב עובד כוכבים אמסתא											!	◇	קלג:
דכותה גבי כהן דיתוב אמסתא, אמאי צריך לרשום?											♣		קלג.
דאמרי בשרא קא זבין											!		קלג.
אי הכי, עובד כוכבים נמי אמרי בשרא קא זבין											♣	◇	קלג.
אלא הכא במאי עסקינן - דיתוב עובד כוכבים אכספתא											!	◇	קלג.
דכותה גבי כהן דיתוב אכספתא, אמאי צריך לרשום?											♣		קלג.
אמרי המוני הימניה											!		קלג.
עובד כוכבים נמי אמרי המוני הימניה											♣	◇	קלג.
אין אמונה בעובד כוכבים											!	◇	קלג.
איבעית אימא: סתם עובד כוכבים מפעא פעי.											!	◇	קלג.
ופסולי המוקדשין - אין צריך לרשום	אמר מר:										♣	◇	קלג.
אלמא מוכחא מלתא											♣		קלג.
פסולי המוקדשין נמכרים באיטליו, ונשחטים באיטליו, ונשקלים בליטרא	והא אנן תנן:										♣	◇	קלג.
באותן הנמכרים בתוך הבית.	תרגמא רב אדא בר אהבה קמיה דרב פפא:										!	◇	קלג.
שותף בראש - פטור מן הלחי, שותף ביד - פטור מן הזרוע, שותף בבני מעיין - פטור מן הקבה	רב הונא:										♣	◇	קלג.
אפי' שותף באחת מהן פטור מכולן	חייא בר רב:										♣	◇	קלג.
הראש שלי וכולה שלך, ואפי' אחד ממאה בראש - פטור, היד שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה ביד - פטור, בני מעיין שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה בהן - פטור	מיתיבי:										♣	◇	קלג.
מאי לאו פטור - מן הלחי, וחייב בכולן, פטור מן הזרוע וחייב בכולן, פטור מן הקבה וחייב בכולן											♣		קלג.
לא, פטור מכולן											!	◇	קלג.
וליתני פטור מכולן											♣	◇	קלג.
הראש שלי וכולה שלך, אפי' אחד ממאה בראש - פטור מן הלחי וחייב בכולן	ועוד, תניא:										♣	◇	קלג.
תיובתא דחייא בר רב תיובתא.											♣		קלג.
הא מתניא אטעיתיה לחייא בר רב	רב חסדא:										♣	◇	קלג.
עשרים וארבע מתנות כהונה הן, וכולן ניתנו לאהרן ולבניו בכלל ופרט וברית מלח, כל המקיימן כאילו קיים בכלל ופרט וברית מלח, וכל העובר עליהן כאילו עובר על בכלל ופרט וברית מלח. ואלו הן: עשר במקדש, וארבע בירושלים, ועשר בגבולים	דתניא:										♣	◇	קלג.
עשר במקדש: חטאת, וחטאת העוף, אשם ודאי, ואשם תלוי, וחבאי שלמי צבור, ולוג שמן של מצורע, ושתי הלחם, ולחם הפנים, ושירי מנחות, ומנחת העומר											♣	◇	קלג.
וארבע בירושלים: הבכורה, והבכורים, ומורם מן התודה ומאיל נזיר, ועורות קדשים											♣	◇	קלג.
ועשר בגבולים: תרומה, ותרומת מעשר, וחלה, וראשית הגז, ומתנות, ופדיון הבן, ופדיון פטר חמור, ושדה אחוזה, ושדה חרמים, וגזל הגר.											♣	◇	קלג.
מדקא חשיב להו למתנות בחדא - חדא נינהו	הוא סבר: [חייא בר רב]										♣	◇	קלג.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	statement-מימרא ⚡ קושיא- challenge ^ שאלה- question ! תירוץ- answer ■ ראייה- proof
מקרא-key:	

חולין-הזרוע הלחיים		Talmud Navigator																						
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ע	פ	צ	ק	ר	ש	ת	
ולא היא, אטו מורם מתודה ואיל נזיר דקא חשיב להו כחדא, משום דחדא נינהו? אלא, כיון דדמיין להדדי - חשיב להו כחדא, ה"נ, כיון דדמיין להדדי - חשיב להו כחדא.																								קלג:
הראש שלך וכולה שלי, מהו? בתר חיובא אזלינן - וחיובא גבי ישראל הוא, או דלמא בתר עיקר בהמה אזלינן, ועיקר בהמה דכהן הוא?	איבעיא להו:																							קלג:
עובד כוכבים וכהן שמסרו צאנם לישראל לגזוז - פטור, הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים - פטור מראשית הגז, וזה חומר ברורע ובלחיים ובקבה יותר מראשית הגז	ת"ש:																							קלג:
ש"מ: בתר חיובא אזלינן, שמע מינה.																								קלג:
ואם אמר לו חוץ מן המתנות פטור מן המתנות.																								קלג: